

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219203957
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1219203957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. D., nar. XX.XX.XXXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX B. F. XXX, toho času O. XX, XXX XX B. nad I., a otec - Q. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt B. XX, XXX XX B., toho času G. XX, O., E. republika, zastúpený Mgr. Luciou Kučerkovou, advokátkou so sídlom Jesenského 10, 903 01 Senec, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloletú, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.11.2019, č.k. 49P/117/2019-61, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 15.11.2019, č.k. 49P/117/2019-61, zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletú A. D., nar. XX.XX.XXXX. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol, keď po vykonanom dokazovaní zameranom na zistenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, s následnou väzbou na vyhodnotenie zmeny pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 121 CMP) dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného dôvodný nie je. Argumenty otca pre zníženie výživného, že nie je spravodlivé, aby bolo výživné určené rozdielne na jeho deti v obdobnom veku, ktoré platí (mal. Q. 60 eur, mal. J. 70 eur a na mal. A. 150 eur) a že mu pribudla vyživovacia povinnosť k tretiemu dieťaťu - maloletej J., považoval za nedôvodné. Porovnávajúc zmenu pomerov za rozhodné obdobie súd prvej inštancie zistil uplynutie času 1 roka, pričom v čase pôvodného rozhodnutia zo dňa 27.06.2018 mala maloletá A. 1 rok a 3 mesiace, matka bola v tom čase na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok a prídavky na dieťa, bývala v spoločnej domácnosti s matkou a dvoma bratmi, mesačné náklady na maloleté dieťa predstavovali 200 eur. Za obdobie 1 roka sa situácia na strane matky podstatne nezmenila, rovnako je s maloletou na rodičovskej dovolenke, rodičovský príspevok a prídavky na dieťa sa zvýšili o cca 7 eur, mesačné náklady na maloletú sa zvýšili. Na strane otca mal preukázané viaceré zmeny, kým otec v čase pôvodného rozhodnutia bol nezamestnaný, nepoberal podporu v nezamestnanosti, v súčasnosti je zamestnaný na dohodu o vykonaní práce a narodilo sa mu tretie dieťa, je v rozvodovom konaní s manželkou s ktorou má druhé dieťa - maloletého Q., ku ktorému bola otcovi rozsudkom Okresného súdu Hodonín zo dňa 16.05.2019 na základe rodičovskej dohody určená povinnosť platiť výživné vo výške

1.500 CZK. Skonštatoval, že za posudzované obdobie k zmene v zdravotnom stave účastníkov konania nedošlo, ani jeden z rodičov nevlastní žiadne nehnuteľnosti a hnutelne veci vyššej hodnoty. Na základe porovnania pomerov jestvujúcich v čase pôvodného rozhodnutia a skutkového stavu jestvujúceho ku dňu rozhodovania, súd prvej inštancie nezistil relevantnú zmenu pomerov pre zníženie výživného na maloletú v zmysle návrhu otca. Súd prvej inštancie vysvetlil, že aj pokiaľ má otec maloleté deti v obdobnom veku, neznamená to automaticky rovnaké výživné pre každé maloleté dieťa, keď toto sa posudzuje osobitne na základe zákonných kritérií a individuálnych skutkových okolností. Argument, že je nespravodlivé, aby výživné na maloletú A. dvojnásobne prevyšovalo výživné na ostatné deti teda nemôže obstať ako dôvod, pre ktorý by sa výživné malo znížiť, o to zvlášť ak pri tomto dieťati je osobná zaangažovanosť otca nulová a bremeno celej starostlivosti je len na matke. Skutočnosť, že otec už má jednu vyživovaciu povinnosť k maloletej A., bola podľa odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Hodonín vzatá do úvahy pri určovaní výživného na maloletého Q.. Hoci otec tvrdí, že na výživu maloletej J., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je o 2 dva roky mladšia od maloletej A., prispieva mesačne 70 eur, z jeho vyjadrenia je zrejmé, že ide o dieťa ktorému poskytuje osobnú starostlivosť, žije spolu s ňou a jej matkou v spoločnej domácnosti. Uviedol, že ak otec hovorí o rovnoprávnosti pre všetky deti, je výživné na maloletú A. vo výške 150 eur úplne primerané a aj porovnateľné s plnením jeho vyživovacej povinnosti k maloletej J., keďže pri maloletej A. otec okrem výživného neparticipuje na ničom, je teda jeho povinnosťou prispievať na dcéru aspoň určeným výživným, čím aj kompenzuje výlučnú osobnú starostlivosť matky. Uviedol, že je nemysliteľné, aby k zníženiu výživného dochádzalo z dôvodu, aby otec mohol zaplatiť zročné výživné na maloletú A. a maloletého Q., keď ide v podstate o dlh otca za obdobie, kedy si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil. V konečnom dôsledku by tak maloleté dieťa bolo ukrátené na výživnom, len aby otec zaplatil výživné, ktoré v minulosti neplatil. Rovnako ako v čase pôvodného rozhodnutia, súd prvej inštancie uviedol, že otec veľmi ľahkovážne pristupuje k plneniu svojich rodičovských povinností, ako vyplynulo aj z predchádzajúceho konania súdu vo veci maloletej A. (sp.zn. 49P/212/2017), otcove viaceré pracovné pomery trvali krátko, otec sám uviedol, že jeho pracovný pomer v spoločnosti AB Cosmetics bol ukončený z dôvodov na jeho strane (po konflikte s kolegom s ním bol okamžite skončený pracovný pomer), v poslednom zamestnaní v spoločnosti Nostravia 1 s.r.o., dal výpoveď on, kvôli inému zamestnaniu, v ktorom však podľa vlastných slov pôsobil len krátku dobu asi tri mesiace. Súd prvej inštancie zdôraznil, že aj keď má otec základné vzdelanie, je to zdravý mladý muž, ktorý doposiaľ nedostatočne využíval svoje schopnosti pre uplatnenie sa na pracovnom trhu. Otec si musí byť vedomý toho, že jeho základné vzdelanie a existencia troch vyživovacích povinností ho musí nútiť usmerňovať svoje životné a pracovné aktivity tak, aby zvýšil svoju životnú úroveň ako aj životnú úroveň maloletých detí. Je nemysliteľné, aby zostával v pracovnom pomere, kde nedosahuje ani len minimálnu mzdu, o to zvlášť ak z lustrácie v Sociálnej poisťovni je zrejmé, že v minulosti vedel dosahovať aj vyšší príjem. Aj keď otec uviedol, že napriek tomu, že jazdí do Nemecka nemá žiadne diéty a na takejto mzde (10.000,- CZK) sa dohodol so zamestnávateľom kvôli jeho podmienke za výživné, súd prvej inštancie uviedol, že dohoda o vykonaní práce bola uzavretá v čase, kedy otec nebol podmiennečne odsúdený (matkou doložený trestný rozkaz bol vydaný až dňa 02.09.2019, doposiaľ nenadobudol právoplatnosť) a dohoda o vykonaní práce bola uzavretá dňa 01.03.2019. Súd prvej inštancie uviedol, že otec je v produktívnom veku, nepreukázal že má zdravotné problémy, ktoré by mu bránili pracovať a je teda jeho povinnosťou sa zamestnať a zabezpečiť si príjem, ktorým zvýši svoju životnú úroveň nielen sebe, ale aj maloletému dieťaťu. Skutočnosť, že otec sa v minulosti svojim nezodpovedným prístupom dostal do dlhov rozhodne nemôže byť na ťarchu maloletého dieťaťa a prejavíť sa v znížení jeho vyživovacej povinnosti. Súd prvej inštancie nezistiac na strane otca prítomnosť tak relevantných dôvodov, na ktorých podklade by bolo možné znížiť doposiaľ určené výživné a to ani len čiastočne, jeho návrh zamietol. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1,2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie otec, namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. S poukazom na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery pri výraznej zmene pomerov nepovažoval za správne, aby výživné na maloletú zostalo v pôvodnej výške zachované, keď ohrozuje výživu jeho ďalších maloletých detí a v neposlednom rade k hromadeniu jeho dlhov na výživnom. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a výživné na maloletú znížiť na 80 eur mesačne. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne uvádza, že na jeho strane pribudla od posledného rozhodnutia o výživnom na maloletú A. (rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 49P/212/2017 zo dňa 27.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.06.2018) jedna vyživovacia povinnosť k tretiemu

dieťaťu maloletej J. V. a poukázal na rozsudok Okresného súdu Hodonín ONc 607/2019-82 zo dňa 16.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.05.2019, ktorým sa na základe schválenej dohody rodičov zaviazal na maloletého Q. V., nar. XX.XX.XXXX, platiť výživné 1.500 CZK mesačne (cca 50 - 60 Eur). Uviedol, že má teda ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Q., ktorý je približne vo veku maloletej a teda maloleté deti majú približne rovnaké výdavky. Na strane maloletej A. nedošlo podľa jeho názoru k zvýšeniu nákladov a je presvedčený, že tieto sú matkou nadhodnotené. S tvrdením matky, že sa o maloletú nezaujíma nesúhlasil, a uviedol, že z jej neustáleho odmietania nakoniec rezignoval, navyše momentálne nie je možné, aby si s maloletou budoval vzťah, keďže pracuje v cudzine. Uviedol, že na jeho strane došlo od posledného rozhodnutia súdu k podstatnej zmene okolností v tom, že sa síce zamestnal, avšak jeho príjem dosahuje cca 550 eur a nie je v jeho možnostiach s jeho vzdelaním a záznamom v registri trestov pre neplnenie si vyživovacej povinnosti, nájsť si lepšie platenú prácu, pričom aj terajšia dohoda so zamestnávateľom je uzavretá na dobu určitú do 31.12.2019 a momentálne nemá žiadnu informáciu, či zamestnávateľ s ním pracovný pomer predĺži. Uvedené podľa neho znamená, že nedosahuje taký príjem, aby mohol zabezpečovať rovnakú životnú úroveň všetkým svojim trom deťom a mal za to, že pri určení výživného na maloletú A., súd maloletú považoval za jedinú jeho vyživovaciu povinnosť. Poukázal na svoj príjem zisťovaný v pôvodnom konaní z lustrácie v Sociálnej poisťovni a skutočnosť že od októbra 2017 do vyhlásenia rozsudku bol nezamestnaný a na ostatné skutočnosti na strane maloletej a matky, z ktorých súd pri určení výšky výživného na maloletú vychádzal, pričom nezohľadnil skutočnosť, že dňa 27.05.2017 uzavrel manželstvo s O. W. a dňa 04.07.2017 sa mu narodil syn Q. a teda v čase rozhodovania o výživnom mal otec okrem vyživovacej povinnosti k maloletej A., tiež vyživovaciu povinnosť voči svojej manželke a k maloletému Q.. Uviedol, že nedokázal užiť svoju rodinu a manželka so synom ho opustila. V marci 2019 sa mu podarilo nájsť si stabilnú prácu ako vodič v medzinárodnej preprave, v čase keď tento pracovný pomer uzatváral si uvedomoval, že nejde o adekvátne ohodnotenú prácu, ale keďže mal prísľub predĺženia pracovnej zmluvy a zlepšení pracovných podmienok, rozhodol sa túto prácu prijať. Uviedol, že na základe matkou podaného trestného oznámenia bolo dňa 01.03.2019 vydané uznesenie o vznesení obvinenia pre prečin zanedbania povinnej výživy, teda v čase keď uzatváral dohodu o vykonaní práce so svojim terajším zamestnávateľom. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II č.k. 6T/82/2019-91 zo dňa 02.09.2019 bol uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy a bol odsúdený na trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmieneným odkladom, pričom mu bola určená skúšobná doba 24 mesiacov s povinnosťou zaplatiť zameškané výživné. Dlh na výživnom predstavuje ku dňu podania odvolania 1.930 eur a teda v skúšobnej dobe musí uhrádzať matke bežné výživné 150 eur a k tomu omeškané výživné 80,42 eur v opačnom prípade dôjde k premenu podmienky na nepodmienený trest odňatia sloboda a dôjde k ohrozeniu vyživovacej povinnosti a zabezpečeniu životných potrieb nie len k maloletej A., ale aj k jeho ďalším deťom.

4. Matka žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako správny potvrdiť. Poukázala na vek a odôvodnené potreby maloletej, ktorá v apríli 2020 dovŕši vek 3 roky a nastúpi do predškolského zariadenia, v dôsledku čoho opäť vzrastú výdavky na jej potreby. Poukázala na svoj nízky príjem na materskej dovolenke tvoriaci iba rodičovský príspevok a skutočnosť, že otec sa nielenže nepodieľa na výchove a starostlivosti o maloletú, ale sa o ňu ani nezaujíma, maloletú nijako nekontaktuje a neinformuje sa ani o jej zdravotnom stave, alebo či niečo nepotrebuje.

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na svojich vyjadreniach a dôvodoch odvolania.

6. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca zopakovala svoje tvrdenia, považujúc návrh otca za nedôvodný.

7. Kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k odvolaniu otca nepodal.

8. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 38 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

9. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska posúdenia otcom tvrdenej zmeny pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného. Súd prvej inštancie vo veci vykonal

potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite a podrobne zdôvodnil, pričom v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre zmenu rozhodnutia o výške výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav tým, že svoje dokazovanie zameral na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletej, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, výkonu osobnej starostlivosti o maloletú a počtu vyživovacích povinností a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava II rozsudkom č.k. 49P/212/2017-56 zo dňa 27.06.2018. Zo skutočností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie a v súlade so stanoviskom kolízneho opatrovníka dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktoré by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloletú. Súd prvej inštancie v tomto smere vykonal potrebné dokazovanie, podrobne sa zaoberal dôkazmi predkladanými otcom na preukázanie ním tvrdenej zmeny pomerov, jeho aktuálnymi možnosťami a schopnosťami a zárobkovými pomermi, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, z ktorého dôvodu, keďže sa odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil, na toto zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

12. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý v danom konaní, t.j. v konaní o návrhu otca na zníženie výživného správne vyhodnotil, či dôvody uvedené v jeho návrhu na zníženie výživného, ktoré otec čiastočne zopakoval vo svojom odvolaní, sú tou skutočnosťou, ktorú Zákon o rodine v ust. § 78 ods. 1 hodnotí ako podstatnú zmenu pomerov, majúcu vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou otca o spôsobe vyhodnotenia nárastu jeho vyživovacích povinností od posledného rozhodnutia súdu o výživnom na maloletú, keď v čase jeho vyhlásenia bol otec ženatý a mal vyživovaciu povinnosť k maloletému Q., a to bez ohľadu na ukončenie jeho manželstva rozvodom a určenie mu povinností na maloletého Q. platíť výživné. Obrana otca o jeho nedostatočnom príjme podľa ním uzavretej pracovnej zmluvy po rozhodnutí súdu o výživnom na maloletú (rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/212/2017-56 zo dňa 27.06.2018) nemôže byť dôvodom na zníženie výživného na maloletú, keďže v čase jeho vyhlásenia bol otec nezamestnaný. To, že sa otec rozhodol počas trvania jeho manželstva a existencii dvoch vyživovacích povinností k maloletým deťom (ktoré podľa jeho vyjadrenia nedokázal užiť) splodiť tretie dieťa, rovnako nemôže byť dôvodom na zníženie výživného voči jeho skôr narodeným maloletým deťom, výživou na neho odkázaných, ale dôvodom zmeny jeho prístupu k plneniu si rodičovských povinností a prijatia zodpovedných rozhodnutí k plneniu si pracovných povinností za účelom dosiahnutia čo najpriaznivejšieho zárobku. Pokiaľ otec dôvodil existenciou jeho dlhov na výživnom a existenciou odsudzujúceho rozsudku pre neplnenie si vyživovacej povinnosti, tieto skutočnosti súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní správne vyhodnotil a vo svojom rozhodnutí aj náležite vysvetlil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožnil a poukazuje naň. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uzatvára, že otcom uvádzané skutočnosti, nie je možné považovať za dôvody pre zníženie výživného v neprospech maloletej, keď nebolo preukázané, že vôbec došlo jednak k zmene jeho možností a schopností, alebo k celkovej zmene jeho rodinných či iných pomerov. Tým, že maloleté dieťa je v plnej miere odkázané na výživu svojich rodičov, treba uviesť, že k zníženiu výživného a teda aj životnej úrovne maloletého dieťaťa možno

pristúpiť iba z vážnych dôvodov, t.j. z dôvodov, keď povinný rodič v konaní jednoznačne preukáže, že z objektívnych dôvodov napr. pre nepriaznivý zdravotný stav, alebo iné závažné skutočnosti, nie je schopný doposiaľ určené výživné platiť. Takúto objektívnu skutočnosť otec v konaní nepreukázal, rovnako nebol preukázaný zásadný pokles výdavkov na maloletú, práve naopak, ich skladba sa jej vekom a nástupom do predškolského zariadenia prirodzene zmení a najmä zvýši.

13. S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom na strane otca nedošlo k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by odôvodňoval zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle zníženia výživného, z ktorého dôvodu výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).